

Land, vil man se, at en Godsejer paa Lol-land, der dyrker 100 Tdr. Land Roer, vil have en ren Nettogevinst af omtrent 20,000 Kr. Hvis han regner, at han har betalt disse 100 Tdr. Land med 1,000 Kr. pr. Tønde Land — det er 100,000 Kr. —, har han ved Dyrkning af Roer haft en Indtægt af omtrent 20 pCt. og tjent omtrent det tilsvarende af, hvad Sukkerfabrikkerne have tjent paa deres Forretning dernede. Det er en meget fin Forretning. Der er vist ingen alvorlige Mennesker, som ville bestride, at Roedyrkerne tjene store Penge. Og naar de tjene saa store Penge, finder jeg det vedblivende urimeligt, at de betale deres Arbejdere saa daarlig en Løn, som de gøre. Det skal tjene som Svar til baade den ærede Ordfører og det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen). Naar de i Gaar spurgte, hvorledes man vil faa Penge, for saa vidt Staten overtager Sukkerfabrikkerne, til at skaffe en bedre Arbejds-løn, vil jeg sige, at efter min For- mening maa Roedyrkerne, naar de beholde de nuværende Betingelser, være forpligtede til at forhøje Arbejds-lønnen for deres Arbejdere. Det kan der ikke være Tvivl om, og det vilde de godt være i Stand til.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger om de to Hovedpunkter. Det ene er selve Spørgsmaalet om Toldbeskyttelse, den Beskyttelse, De danske Sukkerfabrikker have overfor Udlandet, og det andet er Spørgs- maalet om Statens Overtagelse af Sukker- produktionen. Den ærede Ordfører vilde rokke ved den Kritik, jeg i Gaar rettede mod hans Beregning i Betænkningen, Sp. 2607—08 og Sp. 2595—96. Og den ærede Ordfører talte om, at jeg tog fuldstændig fejl, idet jeg ikke tog Hensyn til, at der regnedes med dansk Pris ufortoldet. Nej, her regnes ikke med dansk Pris ufortoldet, men der regnes med to Priser, Hamborg Notering for Raasukker og De danske Sukkerfabrikkers Melispris. Der er ikke noget dansk ufortoldet i disse Priser. Og derfor siger jeg, at den ærede Ordfører her bevidst eller ubevidst kommer til et for højt Spillerum mellem Hamborg-Prisen og Sukkerfabrikernes Pris, og jeg beklager, at han er kommen til dette høje Tal af 9 $\frac{1}{3}$, fordi han derved stiller De danske Sukkerfabrikker gunstigere i Befolkningens Omdømme, end de i Virkeligheden fortjene. Jeg ved ikke, af hvilken Grund den ærede Ordfører har gjort det, men det er gjort, og jeg skal saa klart, som det er mig muligt, bevise, at jeg har Ret i saa Henseende. Lad os tage Sukkerprisen for de sidste 4 Uger. Den har været 13 Mk. 60 Pfg.,

hvad der med et rundt Tal svarer til 12 Kr. 30 Øre, men samtidig have De danske Sukkerfabrikkers Melisnotering været 22 Øre, og der er altsaa en Overpris af 9,70 Øre. Efter den ærede Ordførers Beregning skulde dette nøjagtigt svare til den Udgift, de have paa Raffinering, paa Told og paa Transportomkostninger her- til, og som saadan havde de udnyttet den Beskyttelse, der er givet dem, hverken mere eller mindre, i dette Tidsrum. Men det er ikke rigtigt. I Virkeligheden have de i de sidste 4 Uger holdt en Pris, som er godt og vel 1 Øre højere end Verdensprisen, idet den ærede Ordfører ikke kan afkræfte den Kritik, jeg rettede mod hans Tal vedrørende Raffineringsud- gifterne og Svind og Transportudgifterne. Han sagde, at jeg havde ikke rokket det fjerneste ved hans Transportudgifter. Jeg oplyste med 3 Fakturaer, som jeg har modtaget fra en stor Fabrikant i Landet, hvorledes han har modtaget 3 Sendinger Raasukker fra Hamborg til Holstebro, og at disse Noteringer ere 0,4 og 0,6 Øre pr. Pund i Transport. Den ærede Ordfører opførte disse Udgifter til 1,13 Øre (*Ordfø- veren* [N. P. Jensen]: Nej). Jo, det var Transportudgifter og lignende. Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører vil skyde ind under „lignende“ (*Ordføveren* [N. P. Jensen]: Det staar 2 Sider tidligere). Det kan gerne være, men den ærede Ord- fører kan ikke komme saa højt op, hvor- ledes han end vil stille sig. Professor Birck siger det samme i sin Bog. Raffi- naderiudgifterne og Fragten regner han til 2 Øre pr. Pund, det er næsten 1 Øre mindre, end den ærede Ordfører regner her. Men naar Raffinaderiudgifterne ere opførte til 1,85 Øre pr. Pund, er det ogsaa for højt, det er 0,4 Øre for højt. Profes- sor Birck oplyser i sin Bog, at ved de bedste tyske Raffinaderier — og det er dem, der konkurrerer med De danske Sukkerfa- brikker — er Udgiften 1 $\frac{1}{2}$ Pf. pr. Pund eller 1,32 Øre pr. Pund. Her har den ærede Ordfører altsaa regnet for højt alle Steder. Det er ogsaa for højt Svind, han har, da det tyske Sukkers Rendement i Virkelig- heden er højere end det danskes. Disse Priser, den ærede Ordfører har, og som jeg sikkert tør antage stamme fra De danske Sukkerfabrikker, vilde passe, for saa vidt Sukkeret skulde raffineres her i Landet, her kunde man maaske ikke gøre det billigere. Men den ærede Ordfører skal huske paa, at de store Verdens- fabrikker ere stedse et Hestehoved foran i Konkurrencen med de smaa Raffinade-